

Historien vilde man se, at da Napoleons Økse fejede ned for Fode i Evropa var Folkene sunket i Vantro og Raaddenskab, men efter denne Tugtelse rejste Folkene sig. Fredsvennerne prædikede vel Fred paa Jorden, men de prædikede ikke Kristus.

Fru Meyer besvarede med Ro Pastor Petersens ivrige Argumenter med, at man i vore Dage var steget til en højere Moral, ligesom vi nu ikke priste Blodhævn, saaledes priste vi ikke mere blodige Krige, og vor Tid kunde ikke mere lignedes ved den Tid, da Folkene stod som døde Masser og lod sig flytte som Brikker af Fyrsterne. Nu var det Menneskerettighedernes Tid, og man kunde se hvor Folkene bøjedes imod hinanden, se Arbejderbevægelsen, Handel, Videnskab og saa videre. (Stort Bifald.)

Fru Meyer sluttede med at sige, at hvis Fredsvennerne ikke var kristelige nok, burde de, der følte sig kristne, jo netop stille sig i deres Rækker, og opfordrede Pastor Petersen hertil. Men da tog Pastor Petersen sin Hat og gik, efter dog først at have givet Fru Meyer Haanden og sagt: jeg kan nok sige Farvel til dem, thi de er dog vist et ædelt Menneske, der vil noget godt.

Derefter dannedes en Fredsforening med Gaardejer Lars Jørgen Larsen, Anders Klausen og Hans Andersen som det foreløbige Forretningsudvalg.

Saa endte dette bevægede Møde, og rimeligvis vil netop denne Meningsforskel hos de forskellige Foredragsholdere bidrage til, at de, der nu melder sig ind i Fredsforeningen er klarere og mere faste i deres Anskuelser.

I Skydebjerg dannedes ligeledes en Fredsforening efter Afholdelse af Mødet den 15de Maj. Der var stor Stemning for Fredsagen, og i det nedsatte Forretningsudvalg blev Gaardejer J. P. Lunde Formand.

Forældremøde.

Det i vort Blad tidligere omtalte Møde for Kommuneskolebørnernes Forældre, som afholdes af „De samlede Kvindeforeninger“, vil finde Sted Tirsdagen den 25. Maj Kl. 8 Rømersgade 22 i Festsalen.

Fagskole for Syersker.

Dansk Kvindesamfund har i længere Tid haft sin Opmærksomhed henvendt paa at undersøge, hvad der kunde gøres for at tilvejebringe Forbedringer i Syerskernes Kaar. Ved de anstillede Undersøgelser har det vist sig, at ved Siden af andre Aarsager er for store Klasser af Syerskers Vedkommende en væsentlig medvirkende Grund til den uheldige Stilling at søge i den højst mangelfulde faglige Uddannelse, der paa den ene Side tvinger Syerskerne til at paatage sig Arbejde for en overordentlig ringe Løn, og paa den anden Side bevirker, at selve Arbejdets Kvalitet bliver mindre god, hvorved vor Beklædningsindustri stilles paa et uheldigt Standpunkt overfor Udlandets Konkurrence. Undersøgelserne har endvidere vist, at en Forbedring i disse Forhold kun kan finde Sted ved at Undervisning i Faget —

i Lighed med hvad der sker flere Steder i Udlandet (f. Eks. Christiania, Wien og Paris) — meddeles i særlige dertil indrettede Skoler, og at Undervisningen af Hensyn til de smaa Kaar i Hjemmene, hvorfra Syerskerne udgaar, nødvendigvis maa være gratis, i Fald den skal komme mere end et ganske forsvindende Antal tilgode.

Efter at Dansk Kvindesamfund har nedsat et Udvalg med det Formaal at forberede Oprettelsen af en saadan Fagskole, og dette Udvalg har gjort sig bekendt med, hvad der andet Steds er foretaget i denne Retning, har man besluttet sig til at søge Sagen ført igennem, for saa vidt der ved frivillige Bidrag kan bringes en tilstrækkelig Sum tilveje til foreløbig at sikre Skolens Eksistens. Det er Hensigten at begynde med Undervisning i de til Dameskræddersyning henhørende Fag for derefter, hvis Foretagendet viser sig levedygtigt, at udvide Undervisningen til at omfatte Herreskræddersyning, Kaabesnying o. s. v. Efter det foretagne Overslag til Skolen, saa længe den kun omfatter de førstnævnte Fag, medfører en Bekostning af omtrent 1,000 Kroner i Etableringsomkostninger og mellem 4,000 og 5,000 Kroner i aarlige Udgifter, saa at der for at sikre Skolens Eksistens i to Aar — efter hvilken Tid Sagen forhaabentlig vil kunne undvære Bidrag fra Private — vil udkræves et Beløb af omtrent 10,000 Kr.

I denne Anledning tillader vi Undertegnede, der omfatter Sagen med Sympathi, os at opfordre alle, der maatte nære Interesse for Foretagendets Fremme, til at hjælpe til Tilvejebringelsen af det nødvendige Beløb ved at yde et Bidrag enten én Gang for alle eller aarligt i to Aar.

Tilsagn om Bidrag kunne indsendes til Udvalgets Kasserer, Fru *Sophie Toussieng*, Dannebrogsgade 1, 4. Sal. V., eller til hver af os Undertegnede.

København i Maj 1893.

Ludvig Bramsen, Frk. **R. M. Davidsen**,
Direktør, Folketingsmand, Østergade 49.
Grundtvigsvej 6.

Fru Josephine Eckhardt, **Fru Louise Engelsen**,
Kgl. Skuespillerinde, Østergade 13,
Havnegade 55. Medlem af Udvalget.

V. Falbe-Hansen, **Kirstine Frederiksen**,
Professor, Formand for Dansk Kvinde-
Lampevej 26. samfunds Københavnskreds,
Kastanievej 4,
Medlem af Udvalget.

V. Glahn, **J. M. Goldschmidt**,
Sognepræst, Grosserer,
Monradvej 9. Amagervej 10.

Octavius Hansen, **Fru Betty Hennings**,
Højesteretssagfører, Kgl. Skuespillerinde,
Landstingsmand, Platanvej 5,
Walkendorfsvej 16.

Fru Thyra Marstrand, **E. Meyer**,
Frederiksberg Allé 19A. Kontorchefi Nationalbanken,
Dannebrogsgade 1,
Medlem af Udvalget.

Fru Anna Plockross, **Fru Ellen Plum**,
Chr. Winthers Vej 16. St. Annæ Plads 19.

Fru Kaja Rubin, **Poul Sveistrup**,
Østerbrogade 64, Protokolsekretær i Folketinget,
Medlem af Udvalget. Gammeltorvsvej 16,
Medlem af Udvalget.

Karl Theisen, **Fru Sophie Toussieng**,
Skoleinspektør, Dannebrogsgade 1,
Nytovr 19. Medlem af Udvalget.

H. Trier, **Harald Westergaard**,
Folketingsmand, Professor,
Rosenborggade 3. Strandvejen 69.

Meddelelser.

Kvindelig Fremskridtsforening. Intet Møde anden Pinsedag. Medlemsmøde Mandagen den 29. Maj Kl. 8½ Skindergade 9.

Ædelt Vildt.

En Kvindes Roman. Af Ida Boy-Ed.
Oversat af *Sofie Horten*.

Hvor Vinden var frisk, den susede formelig igennem Grantræerne paa Bjærgskraaningen. Landevejen, der slyngede sig som et lyst Baand langs Strandbredden, var skarpt belyst af Solen. Otilie gik muntert fremad og benyttede sin Paraply som Stok. Vejen bugtede sig lidt ind ad Bjærgene til, fra Skoven til venstre fik man Øje paa et skummende Fjældvand, som under en Træbro styrtede sig ind i Skoven til højre, og af den stærke Susen og Brusen kunde man høre, at det ikke langt derfra faldt ud i Søen. Da Vejen med en stærk Krumning drejede helt til venstre, kom en Eng og foran den et paa købstadvis bygget Hus til Syne, det var Kesselberg Skovfogedhus. Otilie udstødte et — „Haløj!“ saa bankede hun stærkt med sin Paraply paa Træbordet foran Døren, der saavel som Indskriften over Døren meddelte, at Skovfogedhuset tillige var Gæstgiveri og Pensionat.

Ved Vinduet nærmest Døren viste der sig et kvindeligt Hoved.

„Hurra!“ raabte Otilie.

En stærk Larm hørtes inde i Huset, og fire, fem Personer styrtede ud — — —

Pint af sine kvalfulde Tanker sad Fru Mariane imidlertid endnu ubevægelig paa selvsamme Plads.

Hun tænkte sig ind i sin unge Datters Sjæl, levede sig ind i de Fordringer, hun kunde stille til Livet, fandt dem berettigede allesammen og saa dem dog til Hobe rettede som Pile imod sit eget Hjerte. Og dersom Lothar nu kom og stillede sig paa Otilies Side — — hvor skulde hun finde Grunde, hvor Udflugter? Et træstede hende dog: for Lothar selv behøvede hun ikke at søge Udflugter. Han vidste alt. Og dog vidste hun, at han til Trods derfor vilde bestyrke Otilie i Ønsket om at lære Verden at kende.

Anna kom ind. Hun havde et Visitedkort i Haanden og satte et vigtigt Ansigt op.

„Det er den Herre, som Frøken Otilie havde Æventyret med,“ sagde hun, „men det er dog et løjeligt Menneske! Uden at sige et Ord traadte han ind ad Døren, tavs gav han mig Kortet, som om jeg skulde gætte, at han vilde hilse paa Fruen. Kan jeg lade ham komme ind?“

Mariane blev svimmel. Hun saa paa Kortet med store Øjne, men Bogstaverne løb i et for hendes Blik.

Hun nikkede. Anna gik ud.

Mariane rejste sig, gik nogle Skridt hen imod Midten af Værelset og blev da staaende som lamslaaet, thi Døren aabnede sig, og en bleg, lyshaaret Mand traadte tøvende ind. Ubevægeligt blev de staaende over for hinanden vel et helt Minut.

Mariane fæstede sit sørgmodige Blik i spørgende Forundring paa ham.

Hans lyse Øjne undveg forlegent hendes.

(Fortsættes.)